

NOKUT - Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen
Postboks 578
1327 LYSAKER

Saksbehandler: Marita Hagen Stok
Telefon: +4761288216
Marita.Stok@inn.no
Deres ref: 19/10258-8
Vår ref: 20/03717-2
Dato: 15.09.2020

Høringssvar - Endring i forskrift om ansettelse og opprykk i undervisnings- og forskerstillinger

Det vises til høringsbrev fra NOKUT om endring i forskrift om ansettelse og opprykk i undervisnings- og forskerstillinger, datert 02.07.2020.

For det første vil HINN anerkjenne at det ikke vurderes en mulig oppmykning av de nye (endrede) kompetansekravene til 1.amanuensis og professor som følge av endring i forskrift om ansettelse og opprykk i undervisnings- og forskerstillinger. Videre noterer vi oss NOKUTs presisering av intensjonene bak forskriftsendringen; at utdanningsfaglig kompetanse skal verdsettes høyere, og at utdanningsfaglig kompetanse og undervisningserfaring i større grad skal vektlegges ved ansettelser og opprykk, jf. høringsbrevet s.3 med begrunnelse for forslaget om begrensingen av unntaksadgang. Vi anerkjenner forslagene om å begrense unntaksadgangen, både for ansettelse i stilling som 1.amanuensis og i stilling som professor, også NOKUTs forventning om at antall vedtak med unntak skal være avtagende.

HINNs kommentarer til endringsforslagene:

- Vedrørende pkt. 4.3.1: Innstramming av unntaksadgangen støttes. Vi mener samtidig det bør konkretiseres ytterligere, hva som skal kunne telle som unntak fra hovedregelen hva gjelder kompetanse for ansettelse i stilling som 1.amanuensis: Hva som skal være på plass før ansettelse og hva som skal gi grunnlag for å innvilge ansettelse med forventning om kvalifisering innen to år etter ansettelse. Eksempel kan være å presisere at utenlandske søkere som ikke kan dokumentere pedagogisk kompetanse i tråd med forskriftens krav, i større grad skal gis anledning til å kvalifisere seg innenfor 2-årsperioden, enn søkere med akademisk bakgrunn fra Norge. Det bemerkes at man ved slike unntaksbestemmelser åpner for et behov for en kraftsatsing på universitets- og høgskolepedagogiske kurs rettet mot utenlandske/ikke-norskspråklige søkere, som vil kreve økte ressurser hos institusjonene.
- Vedrørende pkt. 4.3.2: I punkt 4.3.2. oppfatter vi at det er noen logiske inkonsistenser: Dersom man ikke skal rangere, kun bedømme om formalkravet til utdanningsfaglig kompetanse er på plass ved ansettelsestidspunktet eller ikke, vil man i praksis sitte med en gruppe kandidater som vurderes som «tilfredsstillende» og en gruppe som vurderes å mangle tilstrekkelig kompetanse på dette punktet. Det oppfattes som om presiseringen

gjøres ut fra et ønske om å likevel vekte forskerkompetansen tyngre enn den pedagogiske kompetansen. I utgangspunktet vil en slik inndeling av «tilfredsstillende» og «ikke tilfredsstillende» slik vi ser det kun ha betydning for formen på ansettelsesvedtaket; om man får ansettelsesvedtak uten forbehold, eller med forbehold om kvalifisering (2-årsregelen). Utover dette synes ikke punktet å ha praktisk betydning da innstilling og ansettelse vil være på bakgrunn av en samlet, helhetlig vurdering hvor institusjonens egne prosedyrer og retningslinjer likevel kan åpne for at vurdering av pedagogisk kompetanse, herunder praktisk prøving, gir grunnlag for rangering og innstilling. Påpekingen om at vurdering av pedagogisk kompetanse ikke skal gi grunnlag for rangering synes derfor å være overflødig.

- Vedrørende pkt. 4.3.3: Slik kravet om 200 timer er beskrevet kan det synes som om 200 timer kan oppnås «enkelt» med å summere antall kurstimer og antall timer undervist. HINN mener kvaliteten på den "samlede og systematiske" framstillingen skal demonstrere at kompetansen tilsvarer kursinnholdet, og må derfor jmføres med læringsutbyttebeskrivelsene ved studiestedet, samt brynes mot UHR sine retningslinjer og anbefalinger, samt ekspertgruppen fra KD sine uttalelser om hva grunnleggende kompetanse er. Dette blir mer logisk beskrevet i pkt. 4.3.4. og det oppfordres til at dette presiseres tydeligere i endringsforslaget også i pkt. 4.3.3.
- Vedrørende pkt. 4.3.5: Forslaget til endring innebærer en henvisning til § 1-1 hvor det fremgår at utdanningsinstitusjoner skal utvikle videre kriterier for ansattes utdanningsfaglige kompetanse og hvordan denne skal dokumenteres. Vi anerkjenner intensjonen om at hver institusjon plikter å ta selvstendig stilling til kompetansekravene og hvordan disse skal kunne dokumenteres, gjennom for eksempel ved refleksjon og utdanningsfaglig forståelse. Det bemerkes dog at en slik vektlegging av det lokale nivået vil kunne virke begrensende for mobilitet mellom institusjonene når praksis hos institusjonene blir for forskjellige. Det etterlyses derfor ytterligere presiseringer for å sikre mer ensartet forståelse og praksis, og tilrettelegge for fleksibel bevegelse av kompetanse mellom institusjonene. Dersom NOKUT ikke finner det relevant å gjøre ytterligere presiseringer i forskriften oppfordres det til at det sendes en tydelig bestilling til sektoren v/ UHR, om å utarbeide felles praksis som ivaretar intensjonen om mobilitet mellom institusjonene.
- Vedrørende punkt 4.4.:
 - o Vi ønsker å påpeke at for stor vekt på krav til bred erfaring fra ph.d-nivå vil kunne virke diskriminerende for medarbeidere som arbeider ved de unge institusjonene/institusjoner som ikke har lange tradisjoner for ph.d.-utdanninger og som følgelig ikke har kunnet opparbeide seg erfaring på dette feltet over tid. Problemstillingen vil muligens få større konsekvenser for interne opprykk enn for ansettelser, men vi oppfordrer likevel til å vurdere praktiske konsekvenser ved en slik vektlegging. Det forslås å knytte formuleringen av kompetansekrav innenfor veiledning tettere mot en beskrivelse av læringsutbytte/veiledningsferdigheter i praksis, som for eksempel kan opparbeides gjennom en kombinasjon av kurs og veiledning i praksis på lavere nivå.
 - o Forskriften gjelder ansettelse som professor generelt. Det etterlyses noe tydeligere presisering av om kompetansekravene også gjelder fullt ut for ansettelse i professor II-stillinger/mindre stillingsbrøker, og hvorvidt kompetansekravene i så fall er knyttet til professor II-stillinger generelt eller i større grad kan fravikes for professor II-stillinger i de tilfeller oppgavene i stor grad er rettet mot FoU-arbeid og i mindre grad mot undervisning/veiledning.
- Generelt etterlyses en presisering av at kravene til UH-pedagogisk kompetanse for kunstfagene bør være krav om kursing i UH-pedagogikk rettet mot kunstutanninger/kreative fag spesielt

Med vennlig hilsen
Høgskolen i Innlandet

Lars Petter Mathisrud
HR-direktør

Stine Grønvold
Prorektor utdanning

Marita Hagen Stok
Seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent uten signatur

Mottakere:
NOKUT - Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen

Kopi til:
Marita Hagen Stok, HR-avdelingen
Christine Haugland, HR-avdelingen
Stine Grønvold, Utdanningsavdelingen
Yngve Troye Nordkvælle, Seksjon for UH-pedagogikk og kvalitet